

MATRICE DIN PUNCTE DE LUMINĂ (SUFLET) – Prof. Corrado Małanga

Text transcris din video”

A sosit momentul să explic, sau cel puțin să încerc să explic de ce extraterestrii vin aici (toate aceste rase diferite) și ceea ce vor. Vor un lucru, același, un lucru pe care nu-l au dar pe care se pare că îl au oamenii. La începutul cercetării noastre nu aveam nici cea mai mică idee că acest lucru există. La început credeam, în mod eronat, că acești extraterestri nu se mai pot înmulți, că erau o rasă pe cale de dispariție și utilizau materialul genetic al rasei umane pentru că aceasta era cea mai proaspătă rasă, cea mai nouă, cea mai vitală într-un mod sau altul. Bineînțeles, fără a ne cere permisiunea, utilizându-ne ca pe niște vaci de muls, ca armăsari de reproducere sau ceva de genul acesta. Credeam că alegeau doar anumiți subiecți, pe bază genetică, în funcție de potența genetică a ADN-ului.

De ce pe unii să-i aleagă și pe alții nu? Iată, asta ne-am întrebat. În realitate, într-o zi, cu mulți ani în urmă, prima descriere care ne-a condus pe drumul către ceea ce se întâmpla cu adevărat era aceasta: Răpitul era o femeie. Acesta descrie că într-o bază subterană era introdusă de extraterestrul Șarpe, pe lângă care mai erau și micuțele ajutoare EBE, care îl ajutau. Bine! Răpita descrie că este introdusă într-o mașină, pe care o va descrie ca pe tub, un cilindru orizontal. Acest tub a fost descris practic de toți, dar cu nume diferite – camera tubului, camera cilindrului, camera matrioșcelor – pentru că sunt mai multe tuburi, unul în altul – camera cuptorului, camera mașinii de spălat – pentru că există hublou prin care intri. Apoi vei simți o vibrație puternică care te face să crezi că ceva se mișcă rapid în sens centrifug,

rotindu-se. Numele erau diferite, dar situația era aceeași. Subiectul povestește că este introdus în această mașinărie, mașinăria se închide, iar la un moment dat subiectul vede printr-un hublou (pentru că are un hublou în acest sarcofag) un cilindru vertical transparent umplut cu un lichid albastrui-verzui, care se umple cu o creatură, iar creatura care se formează peste câteva momente devine el însuși. O copie a sa. În acea clipă subiectul se teme foarte tare că și-a pierdut identitatea.

Care sunt eu? Sunt eu sau sunt el? Peste câteva clipe, această vibrație puternică care.. mima ceea ce era procesul de rotație a corpului, pentru unii subiecți răpiți care descriu această fenomenologie.. această vibrație puternică face să se întâmple ceva. Subiectul nu mai descrie ceea ce se întâmplă din interiorul acestei mașinării ci este sus, zburând prin această cameră imensă și descriind totul de sus. La început noi am crezut că ar fi vorba de un soi de proces mental, în care subiectului i-ar fi teamă să descrie ceea ce se întâmplă. Ca și cum, printr-un proces de apărare ar fi încercat să iasă din corp pentru a încerca să descrie evenimentele, dar ca și cum nu l-ar interesa. Eu știam că în hipnoză aceste lucruri nu sunt posibile. Însă nu aveam nici o explicație pentru acest fenomen, dar explicația a venit imediat, când eu am început să pun întrebările de control. Întrebările de control ne ajută să înțelegem la ce nivel de hipnoză ești și ce se întâmplă în realitate, iar acestea sună cam așa:

„Privește-ți corpul!”

„Dar eu nu am corp” a spus subiectul.

„Privește-ți mâinile!”

„Dar eu nu am mâini.”

„Cum ai reușit să privești în jos dacă înainte erai în poziție orizontală? Să admitem că te-ai ridicat, dar trebuia să-ți fi rotit corpul pentru a vedea de sus lucrurile care se petrec

jos.”

Însă el îmi spune „Dar eu nu m-am rotit.”

„Și atunci cum reușești să vezi ce se întâmplă jos?”

„Dar eu nu privesc în jos. Eu privesc în toate direcțiile.”

În toate direcțiile? Ceva nu se potrivea. Cum este posibil să privești în toate direcțiile în același timp? Percepția acelei conștiințe era complet alterată.

„Ce vezi?”

„Mă văd pe mine într-un recipient orizontal. Dar mă văd și într-un recipient vertical. Suntem doi de eu identici.”

„Și care este cel adevărat?”

„Cel din recipientul orizontal.”

„Și celalalt?”

„Celalalt este o copie.”

Asta îți spune subiectul sau conștiința sa de sus. Noi continuam să nu înțelegem.

„Cum te numești?” Răspuns: „Noi nu avem nume.”

„Câți ani ai?”

„Ce înseamnă asta?”

I-am răspuns încercând să formulez altfel întrebarea:

„De cât timp ești?”

„Dintotdeauna.” Îți zicea asta pe un ton de parcă ar fi vrut să spună

„Ce faci? Nu înțelegi?”

„Dintotdeauna? Atunci descrie-te!

„Sunt o matrice de puncte de lumină, lumină în lumină, dar voi nu o puteți vedea. Sunt viața.

„De aici nu am mai înțeles nimic, însă am înțeles un lucru fundamental. Adică, repropunând acest tip de experiență tuturor răpiților care au urmat acestei întâmplări, toți descriau aceeași situație, chiar dacă prin cuvinte diferite. Ne aflam în fața a ceva ce ieșea din corpul nostru, pleca unde avea chef, zburând prin cameră, această chestie fiind cu totul altceva decât corpul. A trebuit să-i dăm un nume acestei chestii, adică să o identificăm. Când dai un nume unui lucru înseamnă că vrei să-l identifici. Încă o dată, puteam să o numim Giovanni, Giuseppe, Francesco, dar ne-am gândit că ar fi util să o numim Suflet, parte sufletească. Iar începând din acel moment am căutat să vorbim cu această parte ciudată a conștiinței, care avea experiențe complet diferite, asta pentru a înțelege cine este. Din sute de hipnoze a ieșit la iveală același discurs.”Eu sunt partea sufletească.

Eu sunt partea care este cea mai apropiată de Creație. Ei (extraterestrii) mă vor pe mine, pentru că eu sunt viața. Dacă ei reușesc să mă ia, ei vor trăi pentru totdeauna, vor deveni imortali. Ei vor imortalitatea, pe care oamenii o au, dar pe care extraterestrii nu o au.”Foarte ciudat! Chiar dacă trebuie să precizăm, încă o dată, că în lumea Egiptului Antic regăseam același tip de discurs. De exemplu, pentru egiptenii antici omul avea 4 tipuri de structuri: corpul, mintea, sufletul și spiritul. În special Ka și Ba erau spiritul și sufletul. Iar egiptenii spun, cei antici, bineînțeles, că Ba-urile, adică părțile sufletești, sunt cele care oferă viața eternă. Sunt acele lucruri care îi vor permite faraonului să învie, dar acestea sunt și numărate. Nu toți au aceste părți sufletești, ci doar o anumită parte din populație.

Ei bine, răpiții noștri spuneau același lucru în hipnoză. Dar nu numai asta. Când am început să aprofundăm problema, partea

sufletească a spus foarte clar că ea era lipită de ADN-ul ființei umane. Nu l-a numit niciodată ADN, dar era evident că este vorba de ADN. De exemplu, un răpit ne-a desenat ADN-ul. Ne-a desenat ceea ce vedea în timpul hipnozei, locul unde se agăța sufletul. Și a desenat într-un mod absolut perfect un ADN, chiar și cu moleculele de cristalizare a apei, pe care nici măcar Piero Angela nu le prezenta în emisiunile sale. Dar în interiorul acestui desen colorat, fata (pentru că era o fată cea care desena), de profesie comerciant, care despre ADN nu avea cum să știe prea multe, a făcut cele două spirale ale ADN-ului, pe care de-acum toți le cunosc, cu toate treptele construite de bazele purinice și pirimidinice. Însă în mijloc mai era încă o chestie mică și luminoasă. Iar eu am întrebat-o pe fată „Ce este chestia asta luminoasă?”

După hipnoză aceasta mi-a răspuns „Era acolo, am desenat-o, dar nu știu ce este.” Azi, tindem să credem că acea chestie luminoasă este un fel de loc spațio-temporal, în care locuiește sufletul. Dacă priviți ADN-ul de sus, îl vedeți ca pe un cilindru cu o gaură în mijloc. În această gaură sunt toate conexiunile pe care le fac atomii de hidrogen (de fapt se numesc ioni de hidrogen: h^+), dând un pic de energie părții din stânga și din dreapta a fiecărei trepte. Toate centrele treptelor sunt unul peste altul, iar aceste conexiuni de hidrogen oscilează și creează o a treia spirală a ADN-ului, unde orbitalii, unul peste altul (locurile unde sunt energiile, adică electronii) se suprapun. Adică un al treilea fir, care transmite curent electric, ceva ce are legătură cu electricitatea și magnetismul. Al treilea filament al ADN-ului – locul unde se agăța partea sufletească.” „Și au toți această parte sufletească?” „Nu.” a răspuns partea sufletească. „Doar 20% dintre ființele umane au acest lucru.” Unica posibilitate prin care noi putem explica acest lucru se bazează pe faptul că există niște secvențe exacte de baze purinice și pirimidinice. Dacă aceste secvențe nu sunt respectate, ADN-ul care rezultă poate să aibă o vibrație care să nu se sincronizeze cu cea a părții sufletești. Parte sufletească

care apoi este descrisă într-un mod foarte exact, ca un grup de tensori și vectori. Nu trebuie să vă gândiți la partea sufletească ca la ceva ce aparține culturii new age.

E ceva ce are spațiu, energie potențială, dar care nu are axa timpului, însă are conștiință. Cum de nu are axa timpului? Foarte simplu! Când întrebi sufletul „Câți ani ai?”, el îți răspunde „Ce înseamnă asta?”, „Ce zi este astăzi?” – „Nu înțeleg întrebarea ta.” Nu poate să răspundă la nici o întrebare care este legată de conceptul de timp. Timpul nu există. Odată, sufletul mi-a spus „Noi trăim între un timp și altul.” În această frază regăsim fizica cuantică expusă în trei cuvinte. Noi trăim între un timp și altul. Între o dimensiune.. între un punct definit temporal și un altul definit temporal nu există nimic. Sufletul stă acolo. Nu are axa timpului. Este incapabil să vadă și să se localizeze în timp. „Unde locuiești?” am întrebat-o odată pe o parte sufletească. Partea sufletească rămâne tăcută pentru câteva minute și apoi îmi spune: „Dar noi nu locuim, noi existăm. Și prin existența noastră există și locul unde suntem.” În această frază este o carte de fizică de 400 de pagini. Ce înseamnă asta? Înseamnă că eu exist aici, și există și camera în care mă aflu, doar pentru că eu exist. Pentru că altfel, camera în care mă aflu nu ar exista, pentru că eu sunt cel care a creat-o prin existența mea. Acest concept este foarte important dintru-un punct de vedere filozofic și fizic, pe care îl putem regăsi și în cărțile lui Krishnamurti, ale lui Bohm – cunoscutului fizician al realității și virtualității, care spune că universul nu există, că spațiul și timpul sunt virtuale, că universul este o hologramă unică. În acest studiu despre extraterestri noi realizăm că fizica hologramelor lui Bohm este respectată perfect. Și atunci, odată ce am înțeles că extraterestrii erau interesați de suflet, de partea de energie fără timp, și pentru că nu are timp este imortală, trebuia să înțelegem de ce totuși noi murim și cum se face că extraterestrii ar vrea să ia partea noastră sufletească pentru a muta în ADN-ul lor în mod eficient? Extraterestrul Lux sau

extraterestrul Ringhio, spun cu toții același lucru, sub diferite forme.

Chiar și sufletul spune același lucru în hipnoză. Extraterestrul încearcă să ia această parte sufletească și să o lege de un ADN modificat. Adică încearcă să-și construiască un ADN diferit, să-și modifice propria rasă, lucru pentru care vor fi necesare câteva milioane de ani, pentru că modificarea ADN-ului este foarte complicată, chiar și pentru un extraterestru, și să ajungă astfel la acea bază, la acea serie de secvențe purinice și pirimidinice care se oferă ADN-ului (ceea ce biologii probabil că numesc ADN mitochondrial) capacitatea de a fi compatibil din punct de vedere matematic și geometric cu partea sufletească. În acea clipă, printru un truc, partea sufletească ar rămâne blocată în interiorul ADN-ului extraterestru, nu va mai putea să se desprindă, extraterestrul devenind astfel imortal."Pentru a face acest lucru", mi-a spus un băiat aflat în hipnoză, care nu are cine știe ce cunoștințe în biochimie, „folosesc o chestie care se numește TRTS". Acest băiat este muncitor și face vase din plastic, deci nu avea de unde să cunoască aceste lucruri. Eu am încercat să mă informez și am aflat că TRTS este o moleculă, care se numește „terminal transferase (TRTS)". Sunt de mai multe feluri, dar se folosesc pentru a lipi anumite lucruri de ADN.

Deci, încă o dată, din mintea unui răpit care nu știe nimic despre biochimie și biologie iese la iveală un concept foarte exact, care are legătură cu ceea ce este cunoașterea științifică a lucrurilor, la fel cum în hipnoză, așa cum am văzut mai înainte, este posibil ca un subiect să vorbească o limbă antică, pe care el nu o cunoaște, dar care există cu adevărat. La fel cum în informațiile care ies la iveală în timpul hipnozelor există date adevărate, absolut reale. Cum acționează extraterestrul din acest punct de vedere? Ne folosește pe noi ca recipiente. Noi pentru ei nu mai suntem oameni, ci niște vaci de muls, unde în locul laptelui este

energia sufletului. Există diverse strategii pentru a pune mâna pe ea. Este foarte simplu – fiecare are o tehnologie diferită, sunt de acord cu toții să împartă tortul, dar cireașa de pe tort suntem noi. Luxul intră în interiorul corpului. Până în momentul în care extraterestrii nu vor reușit să ne ia în mod stabil partea sufletească trebuie să vină să o ia de la sursă. Luxul intră în corp și se hrănește din partea sufletească, aceasta nefiind deloc conștientă de ceea ce se întâmplă. Luxul ia energia și o duce, ca un rezervor, la marea energie a Luxului gigant. Șarpele sau alt extraterestru – Blondul cu cinci degete, sau acel tip de broscu cu degetele umflate, care este îmbrăcat ca un nazist, sau omulețul micuț care are capul în formă de inimă – adică toți ceilalți folosesc o altă tehnică – tehnica mașinăriei. Există o mașinărie, care este un soi de cilindru transparent, în care intră un lichid, în care ești scufundat, dar în care poți respira. Odată ajuns în acest lichid, aceștia reușesc cumva (poate printr-un câmp de forță) să-ți desprindă partea sufletească, care descrie în hipnoză același timp de parcurs (de sute de ori). Această parte sufletească este introdusă apoi într-un alt cilindru, în care se află un extraterestru. În acel moment extraterestru este regenerat, iar conștiința părții sufletești simte pentru o clipă că este extraterestru.

Vede că mâinile nu mai sunt ale sale, vede corpul care nu mai este al său. Decide că nu are niciun chef să stea în acel corp, pentru că acesta nu este potrivit. Dar între timp i-a cedat din energia sa. Partea sufletească se desprinde și este reintrodusă în singurul loc unde poate sta – în corpul său original. Pentru că doar acolo este compatibilă. Punând-o acolo, data viitoare când extraterestru va veni, o va găsi acolo și o va mulgi iar. Nu pot să o ia și să o țină undeva, pentru că nu au posibilitatea să facă asta. Nu există tehnologia prin care să facă asta. Este nevoie de un corp ca să ții partea sufletească. Iar partea sufletească spune acest lucru foarte clar. Deci extraterestrii utilizează corpul ființelor umane pentru a lua partea sufletească, dar nu

numai...Nu sunt foarte fericiți de acest lucru. Și atunci ce fac? Încrucișează ființe umane răpite între ele, pentru ca ADN-ul lor să se îmbunătățească. Cu cât intră mai multă parte sufletească în ADN, cu atât ei au mai multe energie de supt. Cum facem noi cu vacile – le încrucișăm între ele. Nu este nicio problemă. Noi regăsim acest aspect al problemei la răpiții pe care îi cunoaștem, care adesea au avut raporturi cu alți răpiți. Aceste raporturi s-au sfârșit prin conceperea unui copil, după care aceștia doi se privesc unul pe celălalt de parcă nici nu s-ar cunoaște.

Ceva din interiorul lor i-a determinat să se cupleze în mod sexual pentru a se reproduce, dar contra voinței lor. Deci trebuie să ținem cont de faptul că în capul nostru este cel puțin Luxul, acea ființă care face aceste lucruri, care te determină să faci lucruri pe care tu nu vrei să le faci, dar nu îți spune asta, mai este Ringhio și mai este Horus. Aceștia lucrează cumva în interiorul tău pentru a te determina să acționezi ca o marionetă. O marionetă care nu are conștiință de sine, pentru că atunci când devii conștient (spun asta pentru a mia oară) nu mai permiți ca aceste lucruri să se întâmple.”

Sursa Facebook.com